

İsrail mallarını boykot

Soru: İsrail mallarını boykot

Cevap

İslam; kişinin hem Allah’la hem de diğer varlıklarla olan münasebetini belirler, bu noktada ilke ve esaslar tayin eder. Müslümanın kafirlerle muamelesini mutlak olarak yasaklamayan İslam, din düşmanlığı aleni olmayanlarla yemek, içmek, konuşmak, hediyeleşmek, yardımlaşmak gibi ameliyeler içerisinde bulunmaya cevaz vermiştir.¹ Nitekim Allah Rasulü ﷺ hicret esnasında Medine’ye giderken kendilerine rehberlik etmek üzere Abdullah b. Uraykıt adında bir müşrikle ücreti mukabilinde anlaşma yaparak² uzmanlık alanında ondan istifade etmiştir. Ayrıca Peygamberimizin ﷺ bir müşrikten koyun satın alması,³ Hz. Selman b. Farisiye (r.a) Yahudi olan efendisiyle kitabet sözleşmesi yapmasını emretmesi,⁴ vefat ettiği sırada zırhının 30 sâ⁵ arpa karşılığında Yahudi bir satıcıda rehin olması⁶ da göstermektedir ki müslümanların farklı inanç gruplarına mensup insanlarla -belli alanlarda- akitler yapmaları caizdir. Ancak İslam aleyhinde faaliyetlerde bulunan ve Müslümanlara zarar verme noktasında çaba sarf edenlerle ilişkileri kesmek emredilmiş, münasebetleri sürdürmek de yasaklanmıştır.⁷

Zalim devlet ve toplum yapılarıyla her türlü ilişkiyi kesip boykot etmeyi emreden İslam, zararları tazmin yollarına başvurmayı da telkin eder. Nitekim Allah Rasulü ﷺ ve Ashab-ı Kiram dinlerini rahatça yaşayabilmek adına vatanları olan Mekke’yi terk edip Medine’ye hicret etmek zorunda kalınca Mekke’de bıraktıkları mallarını Mekkeli müşrikler kendi mülkiyetlerine geçirmiş, mal varlığını geride bırakıp hicret eden Muhacirler de Mekke’de maddi sıkıntıya maruz kalmıştı. Allah Rasulü ﷺ hem Mekkeli müşriklerin ekonomisine darbe indirmek hem de muhacirlerin gasp edilen mallarını tazmin edebilmek için **Mekkeli müşriklerin farklı bölgelere göndermiş olduğu kervanların önünü kesip zararları karşılama yoluna gitti. Hz. Hamza’nın başında bulunduğu Sîful Bahr, Ubeyde b. Hâris’in kumandanı olduğu Râbiğ, Sa’d b. Ebû Vakkâs’ın riyasetinde gerçekleşen Harrâr seriyyelerinin her biri bu maksada matuftur.**⁸ **Yine Bedir Gazvesinin vuku bulmasının sebebi de Kureyşli müşriklere ait bir kervanın Ebû Süfyân’ın idaresinde Şam’dan dönerken Müslümanlar tarafından ele geçirilmek istenmesiydi.**⁹

Allah Rasulü gibi önceki peygamberler de müminlere karşı mütecaviz tavırlar içerisinde olan kafirlerle hem her türlü irtibatı kesti hem de zararları tazmin yoluna gitti. Bu bağlamda Firavun İsrail oğullarına ait mescitleri yıktıktan sonra¹⁰ Allah Azze ve Celle Hz. Musa’nın ve kardeşi Hz. Harun’un şahsında ümmetlerine evlerini mescit edinmelerini emretti.¹¹ Hz. Musa da yapılan bu

zulmün son bulması için Firavun hükümetinin ekonomisini bozulması noktasında beddua ederek Allah Teala'ya iltica etti.¹²

Kureyş Allah Rasulü'nü ﷺ yalanlayıp, O'na ﷺ isyan edince Peygamberimiz ﷺ “Allah'ım! Yusuf'un(a.s) kavmine yaşattığın gibi Kureyş müşriklerine de yedi sene kıtlık yaşat!” şeklinde beddua ederek¹³ müşriklerin ekonomilerinin altüst olmasını Allah Teala'dan niyaz etti. Zira zalimlerin ekonomik yapılarının güçlü olması daha fazla zulme yol açacağından peygamberler her türlü ilişkiyi kestikleri devlet ya da toplumların çöküşü için beddua da etmişlerdir. Buna göre **Müslümanların** İslamla savaş halinde olan devlet ya da yapılarla maddi ve manevi ilişkileri kesme, zararları tazmin yollarına başvurma sorumluluğu vardır. Bu bağlamda atılacak adımlardan biri de İslam düşmanlarının mallarını boykot ederek ekonomilerine zarar vermektir. Tedbirleri aldıktan sonra mütecaviz kafirlerle ilişkileri kesme ya da ürünlerini boykot etmeye bağlı olarak ekonomik kriz yaşanmasından endişelenmek ise yersizdir. Zira müşriklerin Mekke'ye girmesini yasaklayan ayet-i kerimenin nazil olmasından sonra ticaretin kesada uğrayacağından, fakirlikten ve buna bağlı olarak iktisadi bir çöküşten korkan Ashab-ı Kiramı¹⁴ bizzat Kur'an-ı Kerim şöyle diyerek teskin etmiştir; “Eğer yoksulluktan endişe ederseniz, unutmayınız ki Allah size -dilerse- kendi lutfuyla bolluk verir.”¹⁵ Unutulmamalıdır ki Allah Rasulü'nün ﷺ buyurduğu gibi “Her kim Allah Teala'nın rızası için bir şeyi terk ederse Allah Teala da ona terk ettiği şeyden daha hayırlısını ihsan eder.”¹⁶ Hz. İbrahim ﷺ müşrik olan babasını Allah'ın ﷻ rızasını kazanmak için terk ettiğinde Allah Azze ve Celle O'na iki peygamber çocuk ve onların neslinden de bir çok peygamber torun ihsan etmiştir. İsrail gibi İslam'la savaş halindeki devletlerle her türlü ilişki kesildiğinde Allah Teala Müslümanlara hesap dahi edilmeyecek derecede bolluk ihsan edecektir.

İslam'a ve müslümanlara düşman olanlarla maddi ve manevi her türlü ilişkiyi kesmeye mecbur olan müminler meşru dairede onları zarara uğratacak her türlü adımı atmaya da memurdur. Başta devlet kurumları olmak üzere hiçbir Müslüman, İslam'a savaş açanlarla dostluk kurmamalı, daha yüksek meblağların harcanmasına sebep olsa da onların ürünlerini boykot edip satmamalı, satın almamalı; İslam düşmanlarına para kazandırmamalıdır. Özellikle devlet kurumları, büyük şirketler ve zincir marketler boykotu desteklemeleri noktasında ikaz edilmelidir. Bununla birlikte fert bazında gösterilen gayretler de azımsanmamalıdır. Nitekim Allah Azze ve Celle sadaka emrinden sonra bir sâ' hurma tasadduk eden kimseyi¹⁷ ayıplayıp onunla dalga geçen münafıkları azarlamış,¹⁸ Allah Rasulü de ﷺ yarım bir hurma dahi olsa tasadduk edenin cehennemden kurtulacağını haber vermiş,¹⁹ Allah ﷻ yolunda atılan hiçbir adımın küçük görülmemesini de telkin etmiştir.²⁰

Allah Rasulü ﷺ: “ Nice kısa hoş a giden anlar vardır ki uzun süreli pişmanlığa sebebiyet verir.”²¹ buyurmaktadır. Boykot edilen kurumların sattığı yiyecek ve içeceğin vereceği birkaç saniyelik dünya zevki namına İslam düşmanları sevindirilmemeli, onlara kazandırılan her bir kuruşun Müslümanların üzerine yağ an füzelere destek mahiyetinde olduğu unutulmamalıdır.

1. Mümtehhine 60/8.
2. Ebû Muhammed (Ebû's-Senâ) Bedrüddîn Mahmûd b. Ahmed b. Mûsâ b. Ahmed el-Aynî, 'Umdetü'l-kârî fî şerhi Şahîhi'l-Buhârî (Beyrut: Daru İhyai Kütübî'l-Arabiyye, ts.), 12/80.
3. Buhari, Büyü', 99 (Hadis No:2216)
4. Buhari, Büyü', 100
- 5.
6. Buhari, Cihad, 89 (Hadis No:2916); Müslim, Müsakat, 124 (Hadis No:1603)
7. Mümtehhine 60/9
8. Safiyyurrahman Mübârekfûrî, *er-Rahiku'l-Mahtum* (Beyrut: Dâru Hilâl, ts.), 178-179.
9. Ebû'l-Fidâ' İmâdüddîn İsmâîl b. Şihâbiddîn Ömer b. Kesîr b. Dav' b. Kesîr el-Kaysî el-Kureşî el-Busrâvî ed-Dımaşkî eş-Şâfiî İbn Kesir, *el-Bidâye ve'n-nihâye* (Dâru Hicr, 1997), 5/56.
10. Ebû Abdillâh Muhammed b. Ömer b. Hüseyin Fahrüddîn er-Râzî, *Mefâtîhu'l-ğayb* (Beyrut: Daru İhyai't-Turasi'l-Arabi, 1420), 17/291.
11. Yûnus 10/87
12. Yûnus 10/88
13. Buhari, Tefsir, (Duhân) 4 (Hadis No:4823); Müslim, Sıfâtü'l-Münâfıkın ve Ahkamuhüm, 39 (Hadis No:2798)
14. el-Hüseyin b. Mesud el-Ferra Beğavî, *Meâlimu't-Tenzîl* (Beyrut: Daru Tayyibe Li'n-Neşri ve't-Tevzi', 1417), 7/4/32.
15. Tevbe 9/28
16. İbn Hanbel, V, 78 (Hadis No:20739)
17. Muhammed b. Yûsuf b. Alî b. Yûsuf b. Hayyân Ebû Hayyân el-Endelüsî, *el-Bahrü'l-Muhîl* (Beyrut: Darul Fikr, 1420), 5/468.
18. Tevbe 9/79
19. Buhari, Zekat, 10 (Hadis No:1414); Müslim, Zekat, 68 (Hadis No:1016)
20. Müslim, Birr ve Sıla, 144 (Hadis No:2626)
21. Ebû Bekr Ahmed b. el-Hüseyin b. Alî el-Beyhakî, *Şu'abü'l-îmân* (Riyad: Mektebetür-Rüşd, 2003), 3/57. (Hadis No:1388)